

сж отличиха турцитѣ въ 19 вѣкъ, предѣ очитѣ на образована Европа. Отмжценіята щжтъ родятѣ по-страшни боеве. . . . Въ 19 вѣкъ турцитѣ гордо угрожаватѣ цѣла Европа, но въ тѣхната гордостѣ са заключава смжртѣта имѣ. Бжлгаритѣ отѣгчени сѣ извжирѣдни даждіа; тжрговіята имѣ унищожена; чорбаджіитѣ имѣ цѣли турци; духовенството осиромашало, това е вече що доказва отчаеніе.“
(„Н. Бжлгарія“)

Вжзваніе отѣ Гарибалди изѣ канрера до балканскитѣ славяни.

„Бой противѣ угиѣтателитѣ! Бой противѣ онія, които ви отнематѣ имота и бесчестятѣ женитѣ! Дипломаціята не бѣ въ сжстояніе да прекжсне толкосѣ кланія. Трѣба да си иджтъ азіатскитѣ орди въ своето отечество! Тѣлесно немощентѣ, поздравляватѣ славнитѣ борци за источната свобода.“
(„Застава“)

„Отечеството на бжлгарина, което до вчера бѣше покрито сѣ хубави градове, села и наланки, въ които са издигаха какви-годѣ храмове на музитѣ, издигнати отѣ неговата собственна сила, днесѣ това наше отечество са облѣ сѣ кржвѣ, сичко въ него стана на прахѣ и пепелѣ и нищо друго са не види тамѣ, освѣнѣ да стжрчатѣ обгорели камнжѣ, димѣ и прахѣ на толкози сиротински, богуслужебни и училищни домове. Уви! Кжрвавѣ примѣръ ще остане въ страницитѣ на всемирната исторія, и до толкозѣ ужасентѣ, каквото тя до сега не е записвала. . . .“
(„Н. Бжлгарія“)

Звѣрскитѣ дѣла на Хафжзѣ-пашовитѣ войски.

„Перушица бѣше едно село добрѣ уредено и напрѣдваше, на което жителитѣ бѣха сичкитѣ бжлгаре. То бѣше расположено при политѣ на Доспатѣ (Родопѣ), три мили на югѣ отѣ Пловдивѣ. Перушица имаше 400 кжщи сѣ 3500 жители: тамѣ имаше 2 черкви и 2 училища. Наскоро това село бѣше основало едно земледѣлческо общество и бѣше сжбрало доста голѣма сума за изджржаніето на едно земледѣлческо училище.....“